

परिमा

परिभाषा, स्त्री, (परि+भाष + अच)। ततराप। परिकृतं भाषणम्। पदार्थविदेवकाचार्याणां युक्तिहस्ता वाक्। इति काव्यप्रकाशटीकायां चक्रहीदासः। तत्पर्यायः। प्रश्नः २ शैली इ सहृदयः ४ समयकारः ५। इति चिकाळग्रेषः। (सूचलच्छविशेषः) सूचनं बहुविधम्। यथा,— “संज्ञा च परिभाषा च विधिर्नियम एव च।” अतिदेशोधिकारच वडविधं सूचलच्छविशेषः। यथा,— “ग्रन्थसंख्येष्वपिनिर्वाहार्थसङ्केतविशेषः।” यथा चपोष्ठितेवादिः। इति सुभवोधटीकायां द्वारा-हीरः। यथा मात्रै १६। ८०।

“न खलु प्रतिवृत्यते ज्ञतव्यत्
परिभाषेव गरीयसी यदाच्च।”

(“अव्यक्तानुत्तयेश्चक्षन्दिग्धार्थप्रकाशिकाः।”
परिभाषः प्रवश्य न दैपीभूताः सुनिश्चिताः॥”

इति वैदिकपरिभाषाया लक्षणम्।

“प्रथमं परिभाषा साक्षेष्वाच्याकानकनथा।”
इति शार्ङ्गेवरे पूर्वकर्त्तव्यं प्रथमेभ्याये॥”

परिभूतं, चि, (परिभूत्यते स)। परि+भू+तः। अनादातम्। तत्पर्यायः। अवगतितम् २ अव-
भवतम् ३ अवज्ञातम् ४ अवमानितम् ५। इत्य-
मरः ११। १०६। अभिभूतम् ६। इति जटा-
धरः। अप्रसुतम् ७। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, सारावल्या विश्वाधाये।

“परिभूतं सुखरहितं कुलाटापुक्तमतिपापरतच।
जनयति नवचत्पति: वितिसुठृद्यो भवि शूरम्॥”
परिभमः, पुं, (परि+भम्+अच)। सर्वतोभम-
णम्। परिपूर्वभवधातोर्भवेव्याप्तप्रवृत्यनिष्ठः॥

परिमङ्गलं, चि, (परि सर्वतोभग्निमङ्गल)। वर्तुलम्। इति हेमपक्षः। (यथा, भागवते ५। २। २। १६।
“लक्ष्मीतरं सार्वनवकोटिमोर्जनयरिमङ्गलं भू-
वलयस्य लक्ष्मीन सग्रायूद्युतरं हिसहस्रोजनानि
संभृत्यै॥” परिमाणपरिमाणम्। परिमाण-
विशिष्टः परिमाणः। इति वैशेषिककृचविष्टः॥
शब्दोदयं व्ययोधश्वेत्युक्तः अर्थान्तरं प्रका-
शयति। पुं, पुरुषविशेषः। तस्य लक्षणं यथा,
मात्रस्य ११८ अध्याये।

“व्ययोधौ तु स्फृतौ बाहु व्यायो व्ययोध उच्चते।
व्यासेन उक्त्यो यस्य अव उद्युक्तं देहिनः।”

समोक्त्यपरीक्षाहो व्ययोधपरिमङ्गलः॥”
स्त्री, लक्षणान्वितरमस्त्रीविशेषः। यथा, शब्द-
रत्नावल्याम्।

“स्त्रौ सूकटिनौ यस्या नितम् च विश्वालता।
मध्ये लक्ष्मी भवेद् या च व्ययोधपरिमङ्गला॥”
पञ्चतिशेषः। यथा महाभारते ६। ६। ११।

“परिमङ्गलस्योर्मध्ये मेषः कनकपञ्चतः।
अदिवतरुद्यामासी विधुम् इव पावकः॥”

परिमलः, पुं, (परिमलते सुगन्धिपार्थिकवाणी
धरतीति। मल इ धारणे + अच)। “वितावेव
गन्तः॥” इति व्यायादस्य तथालम्॥) विमईनम्।

कुम्हादिमर्दनम्। विमईत्यनमगोहरगत्वः।
सरतादिविमईत्यविलेपनकुम्हादिमादित्वः॥ इत्य-

परिमा

मरभरतौ॥ सुरभिमाल्यगम्भादिधारणेनोत्पन्नो
हृद्यो गन्तः। इति स्वामी॥ (यथा, कलावि�-
लासे । १। ५।

“रतिलुलितललग्नामजललववाहिनो
सुहृयंत्र।
श्वकेश्वक्षमपरिमलवासितदेहा वहत्य-
निलाः॥”)

तत्पर्यायः। आमोहः २ गन्तः ३ सौरभ्यम् ४
सौरभम् ५। इति राजनिर्घटः॥ प्रक्षित-
सम्भः। इति शब्दरत्नावली॥

परिमाणं, स्त्री, परिमीयतेनेन। (परि+मा+
करणे लुट्)। परिमितयवहारासाधारण-
कारणम्। इति चिह्नानसुक्तावली॥ माप इति
भाषा। (यथा, मनुः । ८। १३। १३।

“चक्षरेण्वोद्यौ विश्वेयालिक्षेकर परिमाणतः॥”

तत्पर्यायप्रकारा यथा,—

“यैतवं द्वयं पार्थमिति मानार्यकं चयम्।
मार्गं तुलाद्युलिप्रस्त्रैर्गुज्जाः पञ्चायमाषकः॥
ते बोड्डशाचः कर्षेऽक्षौ पूलं कर्षेऽपुतृयम्।

सुवर्णविस्तौ हेमोद्यौ कुरुविस्तस्तु तत्पले॥

तुला स्त्रिया पलशतं भारः स्थादिंश्चित्सुलाः।

आचितं दशभाराः स्युः श्वाकटो भार आचितः॥

कार्यांपयः कार्यकृष्ण ताम्क्रिके कार्यकृके पयः।

अस्त्रिया वाट्क्रोदोर्यौ खारौ वाहो निकुचकः॥

कुङ्कवः प्रस्त्र इत्यादाः परिमाणार्थकाः पृथक्॥”

इत्यमरः । २। ६। ४—४॥ *॥

न्यायमते तदृथाया,—

“परिमाणं भवेनामयवहारस्य कारणम्।

अणु शैर्यं महहृस्तमिति तद्वेद इरितः॥

अनिले तदनियं सामिल्ये निवस्ताहतम्।

संखातः परिमाणाच्च प्रथयादपि जायते॥

अनिलं हग्गुकादौ तु संखाजन्यसुदाहतम्।

परिमाणं चटासौ तु परिमाणचसुच्यते॥

प्रथयः धित्यलाङ्को यः संयोगस्तेन जायते॥

परिमाणान्वलकादौ नाश्वलाश्वयनाशतः॥”

इति भाषापरिच्छैदेवै। ११०—११३॥

(परिमाणं निरूपयति। परिमाणमिति। परि-
मितयवहारासाधारणं कारणं परिमाण-
मितयै॥। तच्छुभिर्विधं अणु महहृष्णं इस्तच्छ-
इस्तं चातुर्विधं प्रथयस्त्रैं तच्छालूहृष्णं इस्तच्छ-
महहृष्णदीर्घेण च समनियते तत्परिमाणं निव-
मित्यपरिमाणमित्यवुवर्तते। अनिलमिति पूर्वेण्यान्तिं
तथाचार्यान्वितं परिमाणं संखाजन्यं परिमाणचन्यं

प्रथयन्यज्ञवीर्यतः। तच्च संखाजन्यसुदाहतम्।

हग्गुकादासिति। हग्गुकस्य चतुर्षेष्वपि परि-

माणं प्रति परमाणुपरिमाणं हग्गुकादिपरि-
माणं वा न कारणं परिमाणस्य खसमानजाती-
योत्कृष्टपरिमाणाजनकलात् हग्गुकादिपरि-

माणमूलपरमाणुलोपेच्च नोत्कृष्टं चतुर्षेष्वपरि-

माणान् न सञ्चातीयं अतः परमाणौ हित्यसंहरा

हग्गुकपरिमाणस्य द्वयुक्ते चिलसहस्रा च चन-

परिमे

रेणुपरिमाणसामवायिकारणमित्यर्थः। परि-
माणजन्यमुदाहरति परिमाणं चतुरासिति परि-
माणं कपालादि परिमाणजन्यम्। प्रथय-
जन्यमुदाहर्तुं प्रथयं निर्बन्धित्वं प्रथय इति अर्थात्
प्रथयस्य नाचावयविनाशः कथं परिमाण-
नाशकः असत्यावयविनिवाशः चित्ततरपरमाण-
विशेषे तदुपथये चावयविनः प्रवैभिज्ञानैषिपि
परिमाणान्वरस्य प्रथयसिद्धालादिति वाचम्।
परमाणुयिशेषे इत्यग्नकस्य नाशोवस्थमभ्यु-
दयस्तापाश्च द्वयुक्तकनाशः एवं क्रमेण महा-
वयविनो नाशस्यावश्यकलात् सति च नाशके न-
भ्युपगममावैय नाशस्य अपवदितुमश्वक्षत्वात्
श्वरोराहावयवयोपचये असमवायिकारण-
नाशस्यावश्यकलादित्वविनाशः चावयविनः न
च पटविनोशेषपि तत्वन्वरस्य योगात् परिमाणा-
धिक्यं स्थादिति वाचं तत्रापि वेमादिभित्वेन
समवायिकारणन्वसंयोगान्वरात् पठनाशस्या-
वश्यकलात् किञ्च तत्वन्वरस्य तत्पटावयवत्वे
पूर्वं तत्पट एव न ख्यात तत्पटूरुपकारण-
भावात् तत्पटौरुपवयवलाभये च न तेन परि-
माणाधिकं संयुक्तद्यान्वरवत् तत्सात्तच
तत्वन्वरस्यसंयोगे सति पूर्वपटनाशस्तः पटा-
न्वरोत्पत्तिरित्यवश्यं स्वीकार्यम्। अवयविनः
प्रवैभिज्ञानानु याजातेन द्वैपकलिकादिवत् न
च पूर्वतन्त्र एव तत्वन्वरस्यहकारात् पूर्व-
पटे स्वावेप पठनारमारभ्यमिति वाचम्
मूर्तयोः समानदेशताविरोधात् एकदा नाना-
द्वयस्य तत्राशुपलभ्य वाधित्वाच्च पूर्वद्वयस्य
प्रतिवत्यक्षये विनाशे नवान्वरोत्पत्तिरित्यवश्य-
मभ्युपेयत्वात्॥” इति चिह्नानसुक्तावली॥

परिमाणं, चि, (परि+वृज्+रथृ)। “चजोः
कु विषयतो॥” ७। ३। ५२। इति जस्यगः।
“स्वजेर्वहिः॥” ७। २। १। १४। इति वृहिः।
परिम्बन्यम्। परिशोधनीयम्।
परिमाणं, स्त्री, (परि+वृज्+लुट्+ततो वृहिः।)
खाद्यमेदः। मधुमस्तकम्। यथा, शब्दचन्द्रिका।
“मधुमस्तकसुहिं” तस्याख्या परिमाणंनम्॥”

परिमितं, चि, (परि+मा+तः। परितो मितं
वा।) युक्तम्। इति चिकाळग्रेषः॥ परिमाण-
विशिष्टम्। यथा, उद्घटः।

“प्रविणं परिमितमधिक-
वयिनं जनमाकुली कुरते।
चौधाच्चलमिव पीन-
स्तनजघनायाः कुलीनायाः॥”
परिम्बन्यं, चि, (परि+वृज्+“स्वजेर्विभाशा॥”
३। १। १३। इति वृप्।) परिमाणम्। इति
आकरणम्।

परिमेयं, चि, (परिमीयते इति। परि+मा+“चचो
यत्॥” ३। १। ४७। इति यत्। “इट्यति॥”
६। ४। ६५। इति इंत् ततो युग्मः।) परि-